

služného (§ 40 plat. zák. odst. 4). Slušelo proto stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 8352.

Živnostenské právo. — Železniční právo. — Řízení správní (Slovensko): * Ředitelství státních drah není legitimováno k podání opravného prostředku proti udělení koncese dle § 28 bodu 3 živn. zák. č. 259/24.

(Nález ze dne 14. ledna 1930 č. 448.)

V ě c: Ředitelství státních drah v Bratislavě, zastoupené generálním finančním ředitelstvím v Bratislavě (rada fin. prok. Dr. Boh. Šouša) proti ministerstvu obchodu o legitimaci ku podání opravného prostředku.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Rozhodnutím z 28. července 1927 udělil býv. župní úřad v Bratislavě Rudolfu W. koncesi pro periodickou dopravu osob autobusem na trati ze St. do Bratislavy. — Odvolání, které stěžující ředitelství jménem čsl. státní správy železniční z toho podalo, bylo nař. rozhodnutím zamítnuto, protože právo odvolací tomuto ředitelství nepřísluší. — — —

O stížnosti uvážil nss toto:

Výrok úřadu, jímž byla ve smyslu § 36 živn. zák. z 10. října 1924 č. 259 Sb. udělena koncese k provozování periodické dopravy osob (§ 22 bod 3), není podle své povahy rozhodnutím o právech osob jiných než právě žadatele za toto povolení. Udělením povolení se osobám třetím ani nějaké jejich subj. právo neodnímá, ani neomezuje, ani se jim nějaké břemeno neukládá. Ovšem může se udělení povolení takového dotýkati zájmů osob třetích, zejména zájmů hospodářských tím, že jim z povolení vznikne konkurence. Než k ochraně takových zájmů byly by tyto osoby v řízení před živn. úřady legitimovány jen tenkrát, kdyby zákon zájmům těm výslovně ochranu poskytl; to by se mohlo státi zejména tím, že by osoby, jichž zájmů se udělení oprávnění způsobem naznačeným dotýká, uznal za strany v řízení a přiznal jim právo opravných prostředků proti koncesi jiné osobě udělené (§ 243). Živn. zákon nepřiznává ani dosavadním majitelům živností, ani majitelům podniků a zaměstnání z platnosti živn. zák. vyňatých, zejména také železničních podniků (§ 251 odst. 2 bod 1) postavení strany, ani jim odvolací právo nevyhražuje.

Stížnost poukazuje k tomu, že dle § 243 o odvolání, pokud zákon v jednotlivých případech nepředpisuje nic jiného, platí předpisy zák. čl. XX:1901. Dle § 4 tohoto zák. může se jen interesent z konečného rozhodnutí odvolati. Pojem interesenta vymezuje § 4 nař. býv. uher. min. předsedy č. 4600/1901, vydaného k provedení §§ 1—12 cit. zák. článku, v ten rozum, že interesentem je každý, o jehož právo nebo zájmy se jedná. Kladou-li se tu vedle práv koordinovaně zájmy, je zřejmo, že pod pojem zájmů ve smyslu tohoto nařízení nelze subsumovati jaké-

koli faktické zájmy na věci, nýbrž jen takové zájmy, jimž zákon ochranu poskytuje, zejména tím, že osobu, jejichž zájmů se rozhodnutí dotknouti může, uznává za stranu v řízení správním a přiznává jí právo opravných prostředků proti rozhodnutím neb opatřením úřadů správních. Hospodářským zájmům železničních podniků v řízení o udělení koncese k provozování periodické dopravy osobě třetí podle 3. bodu § 22 živn. zák. taková ochrana platným právním řádem poskytnuta není.

Tvrdí-li stížnost, že udělením koncese k periodické dopravě osob Rudolfu W. bylo zasaženo do práv zaručených železniční správě ustanovením § IX lit. b) nař. min. obch. a veř. dopravy z 8. července 1868 č. 4973, nemá pravdu. Výnosem tímto byl vydán statut o povoleních potřebných k stavbě soukr. drah. Dle cit. § IX lit. b) nabývá železniční podnik udělením povolení výlučné právo k stavbě dotyčné dráhy v tom směru, že po dobu platnosti tohoto povolení není nikomu dovoleno stavěti pro užívání obecnosti takovou dráhu, která by spojovala tytéž konečné body, avšak vládě je vyhrazeno, aby v době platnosti takového povolení udělila jiným soukr. podnikům povolení na bočné linie nebo na stavbu dráhy, která by byla zřízena jako pokračování povolené dráhy aneb, aby takové dráhy postavila nákladem státním.

Nss nemá příčiny zkoumati, zdali ředitelství stát. drah v zastoupení státní správy železniční může cit. předpis vztahovati na sebe. Než i kdyby tomu tak bylo, nemohl by nss uznati, že by se ředitelství mohlo důvodně dovolávati uvedeného předpisu, neboť předpis ten zaručuje, aby nebyla udělena koncese pro nový podnik železniční. O takovýto podnik však tu nejde. Neplatí tedy z řečených práv vyhrazených soukromým drahám pro ně nárok, aby nebyla udělena koncese k periodické dopravě osob dle živn. zák.

Č. 8353.

Živnostenské právo. — Řízení správní (Slovensko): * Živnostenské společenstvo nemá dle živn. zákona č. 259/1924 ani dle zák. čl. XX:1901, resp. nařízení uh. min. předsedy č. 4.600/1901 právního nároku na to, aby mu byl rekurs, nevyhovující předpisu § 187 živn. zák. č. 259/1924 vrácen k doplnění a opravě.

(Nález ze dne 14. ledna 1930 č. 463.)

V ě c: Smíšené živnostenské společenstvo v Bratislavě proti ministerstvu obchodu o náležitosti rekursu a příkázání některých živností k určitým společenstvům.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Rozhodnutím župního úřadu v Bratislavě z 25. září 1926 nebylo v pořadu instančním vyhověno odvolání stěžujícího si společenstva z výměru měst. úřadu notářského v Bratislavě z 11. srpna 1926, jímž bylo rozhodnuto, ke kterým společenstvům určité živnosti patří. Další odvolání bylo nař. rozhodnutím zamítnuto jako nepřípustné, poněvadž s ním nebyl po rozumu 2. odst. § 187 živn. zák. č. 259/24